

→ la llengua, i es fan coses interessants a nivell social. Ara bé, des del punt de vista nacional, no han alterat el marc de referència espanyol. Si fas servir el marc de referència de l'enemic, l'enemic ho tindrà tot a favor per guanyar. Per això els fa por parlar d'immersió lingüística, accedir a l'Institut Ramon Llull o recuperar TV3... Qui va votarlos no esperava comportaments com aquests, sinó més autocentrats. No podem deixar l'oposició en mans del PP i de Ciutadans, aquest país no és només de la dreta o del Botànic, sinó bastant més plural. Molta gent esperava un Ximo Puig més semblant a l'alcalde de Morella o un conseller [Vicent] Marzà més valent. De fet, ell va ser un dels grans valedors de la coalició Compromís-ERPV a Benicarló.

—En efecte, forma part del govern municipal de Benicarló. Què destaca d'aquest primer any i mig?

—Estic especialment orgullós de la nostra tasca en els serveis socials, on Marta [Escudero, regidora de Compromís] està fent una molt bona feina, passant de la caritat a una política estructural. En el cas de la meua regidoria, també hi ha hagut grans avanços. Al nostre programa parlàvem de revitalitzar el centre històric, que està totalment degradat, i tant el PSOE com l'oposició s'hi han involucrat, amb iniciatives com la campanya "El centre batega". D'altra banda, els Premis Literaris Ciutat de Benicarló, que tenen vocació d'excel·lència, també han tingut una projecció important a tot l'àmbit dels Països Catalans. En general, he detectat molta iniciativa a l'hora d'atreure la col·laboració d'unes altres administracions, com ara la Unió Europea: conjuntament amb Vinaròs, hem aconseguit 10 milions de l'EDUSI (Estratègia de Desenvolupament Urbà Sostenible i Integrat).

—Quins deures caldria fer abans dels pròxims comicis, els del 2019?

—Ha de quedar clar que l'esquerra sap gestionar. Que sap gestionar bé sense deixar la ideologia a fora. A més d'enllestir el pla estratègic de protecció del centre històric, caldria tenir la nova biblioteca a punt –no podem continuar amb una de tan petita com la d'ara– i establir les bases del pla de turisme que haurà de definir el Benicarló dels propers 20 anys. ●

L'espurna benicarlanda

A Benicarló, el govern del PSPV-PSOE i la coalició Compromís-ERPV funciona sense gaires problemes. Malgrat la tradició conservadora d'aquest municipi del Baix Maestrat, el primer any i mig ha estat balsàmic.

*Reportatge de Víctor Maceda
Fotografies de Miguel Lorenzo*

La carxofa és el símbol indiscutible de Benicarló, i de fet, destaca amb força en el calendari de la població. La Festa de la Carxofa ompli el municipi d'activitats –gastronòmiques i no– cada mes de gener, un homenatge laic a un producte que és venerat per molts. I és que, en bona mesura, l'economia local se sustenta en els carxofars que inunden els camps dels afores. Una estructura de base agrària traduïda en un electorat bastant conservador, que acostuma a atorgar al PP majories aclaparadores. Així, els populars van governar l'Ajuntament del 1991 al 2015, amb una única excepció: del 2005 al 2007, quan el PSPV-PSOE i el Bloc Nacionalista Valencià van assajar un govern de coalició. Els dos primers anys d'aquell mandat, però, el Bloc havia donat suport al PP, la *majoria natural*.

En aquesta localitat a cavall del País Valencià i Catalunya, ara hi governa l'esquerra, i no qualsevol esquerra. Els socialistes –que van aconseguir la fita de ser la llista més votada– ostenten l'alcaldia en la persona de Xaro Miralles, i governen amb la coalició Compromís-ERPV, que compta dos regidors del Bloc, una d'Iniciativa i Josep Barberà, d'ERPV. Un cas únic, perquè els pocs acords entre aquestes dues organitzacions –com ara els de Gandia i Algemesí– s'han fet sota una marca pa-

raigua i no com ací, on les sigles dels republicans són ben visibles.

L'alcaldesa es felicita d'aquest primer any i mig de mandat, que, segons afirma, s'ha caracteritzat per "la proximitat al ciutadà" en aspectes com la participació dels veïns als plenaries i a l'hora de decidir una part simbòlica dels pressupostos. Miralles explica que l'acord de govern va resultar "senzill" i que la presència d'ERPV no representava cap impediment. "Ací hi ha més gent que estudia a Barcelona que no a València", apunta, "i iniciatives com la Taula del Sénia [de què formen part 27 municipis] han fomentat la relació cordial a banda i banda del riu".

La cooperació intermunicipal –en aquest cas, amb la fronterera Vinaròs– també ha donat fruits en la captació de fons europeus. En concret, 10 milions d'euros del programa EDUSI, de desenvolupament urbà sostenible integrat. "En una època com l'actual, en què el ministre [Cristóbal] Montoro ens ofega, aquestes inversions són cabdals", assenyala Miralles.

L'altra pota del govern municipal la lidera Marta Escudero, de Compromís. Secretària local del Bloc Nacionalista Valencià, va significar-se contra l'acord amb Podem a les eleccions estatals, i en canvi, defensa amb entusiasme l'entesa amb ERPV a les locals, que va explo-

Dalt, Juan Antonio Mañà, el portaveu del PP a l'Ajuntament de Benicarló, i Marta Escudero, que va liderar la llista de Compromís-ERPv i ara és la primer tinent d'alcalde. A sota, l'alcaldesa, la socialista Xaro Miralles.

rar així que va ser proclamada candidata a l'alcaldia. "Vaig ser jo, qui vaig oferir-li a ERPv de sumar-se al projecte conjunt... Però penso que Josep [Barberà] m'estava esperant", rememora Escudero amb un somriure a la boca. "Era una idea que em rondava pel cap de feia temps, no podia entendre que no anàrem junts si pràcticament defensàvem les mateixes coses i compartíem el tret diferencial del valencianisme", afegeix. Quan se li demana per quin motiu són tan ocasionals els acords de Compromís i ERPv, Escudero fa autocrítica i opina que "el principal mur és Iniciativa [el partit de Mónica Oltra], però en general, potser falta més valentia".

Escudero declara sentir-se contenta de la gestió del govern local: "No podem aplicar tot el nostre programa amb què Compromís i ERPv vam presentar-nos a les eleccions, per exemple en qüestions com ara el requisit lingüístic, però estem satisfets". A més de Normalització Lingüística, la coalició ostenta les regidories de Benestar Social, Cultura, Participació, Medi Ambient... Unes matèries estretament lligades a l'esquerra.

L'oposició és capitanejada per Juan Antonio Mañà, qui fou regidor d'urbanisme del 1995 al 2003. Després va abandonar el consistori per centrarse en la seua tasca d'advocat, que ara compatibilitza de nou amb la política. Amb ell, el PP va baixar de 13 regidors a només 7, una caiguda que relaciona amb els efectes de la "política nacional". Mañà és dels molts benicarlandos que ha estudiat a Barcelona, i exhibeix un tarannà que dista molt del típic càrrec públic del PPCV. Admet que "el País Valencià –i li dic País Valencià, no tinc

cap problema– és plural i hem d'entendre'l tal com és". En aquest sentit, el portaveu local dels populars veu "lògica" la presència de grups musicals en català, que han augmentat amb el nou equip, i no descarta acords amb Compromís o ERPv en el futur. "Tret dels de Democràcia Nacional, que estan com una olla de cols, podem seure a parlar amb tothom", explica.

Mañà relativitza els pressupostos participatius del nou govern –"tan sols ha votat el 3% del cens"– i critica iniciatives com la "rehabilitació" de l'escut de la població. Entre els retocs que s'hi volen introduir destaca l'eliminació de la corona reial i la seua substitució per la de

l'antic Regne de València. Pel que fa a la cohesió interna del govern, el portaveu popular parla de "regne de taifes" i detecta molta tensió al si de Compromís entre les dues edils del Bloc i la d'Iniciativa, Susana Pérez, a qui, segons Mañà, "li estan fent *bullying*, perquè l'han deixada sense recursos i no la fan partícip de les grans decisions".

L'alcaldesa, Xaro Miralles, diu que els únics problemes han vingut del Congrés dels Diputats, quan Gabriel Rufián va humiliar els diputats socialistes a la investidura de Rajoy. "Vaig dir-li a Barberà que m'havia sentit ofesa, però ell no en té cap culpa. Tant de bo Rufián fóra com ell". ●